

καταλαμβάνειν ὠχρότητα καὶ πλάνον αὐτὴν καὶ ἴλιγγον.²
 λεχθέντων ὄν ὑπὸ τοῦ Δαφναίου τῶν μελῶν ἐκείνων
 ᾠς³ (Sapph. fr. 2,7 ss. I p. 329 D.); ὑπολαβὼν ὁ
 πατήρ ᾠταῦτ⁴ εἶπεν, ᾠ πρὸς τοῦ Διός, <οὐ> θεοληψία
 καταφανής; οὗτος οὐ δαιμόνιος σάλος τῆς ψυχῆς; τί το- 5
 σοῦτον ἢ Πυθία πέπονθεν ἀψαμένη τοῦ τρίποδος; τίνα
 τῶν ἐνθεαζομένων οὕτως ὁ αὐλὸς καὶ τὰ μητρῶα καὶ τὸ
 τύμπανον ἐξίστησιν; Καὶ μὴν τὸ αὐτὸ σῶμα πολλοὶ καὶ B
 τὸ αὐτὸ κάλλος ὀρῶσιν, εἴληπται δ' εἰς ὁ ἐρωτικός· διὰ
 τίν' αἰτίαν; οὐ γὰρ μανθάνομέν γέ που τοῦ Μενάνδρου 10
 (fr. 541,7) λέγοντος οὐδὲ συνίεμεν,

ᾠ καιρός ἐστὶν ἢ νόσος
 ψυχῆς, ὁ πληγεὶς δ' εἰσεθ' ἢ τιτρώσκειται.⁵

ἀλλ' ὁ θεὸς αἴτιος τοῦ μὲν καθαψάμενος τὸν δ' ἐάσας.⁶

ᾠ Ο τοίνυν ἐν ἀρχῇ καιρὸν εἶχε ῥηθῆναι μᾶλλον, οὐδὲ 15
 νῦν ᾠτι νῦν ἦλθεν ἐπὶ στόμα κατ' Αἰσχύλον (fr. 351),
 ᾠρητον ἐάσειν μοι δοκῶ· καὶ γὰρ ἐστὶ παμμέγεθες. ἴσως
 μὲν γὰρ, ᾠ ἑταῖρε, καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων, ὅσα μὴ δι'
 αἰσθήσεως ἡμῖν εἰς ἐννοίαν ἤκει, τὰ μὲν μύθῳ τὰ δὲ νόμῳ
 τὰ δὲ λόγῳ πίστιν ἐξ ἀρχῆς ἐσχηκε· τῆς δ' οὐν περὶ θεῶν C
 δόξης καὶ παντάπασιν ἡγεμόνες καὶ διδάσκαλοι γεγόνασιν 21
 ἡμῖν οἷ τε ποιηταὶ καὶ οἱ νομοθέται καὶ τρίτον οἱ φιλόσοφοι,